

ville finde fuld Paastønnelse fra alle Sider. Saa vidt Andragerne skønne, foreligger der herved mere end nok til, at den danske Nation for sin egen Skyld ikke kan være en ligegyldig Tilstuer til, at økonomiske Vanstueligheder skulde vinde Overmagt over Georg Brandes's Skæbne. Naar Spørgsmaalet bliver om Størrelsen af den aarlige Understøttelse, som passende kunde tillægges ham, henstilles det til Overvejelse, at denne Sag i Følge sin Natur maa betragtes som et rent Undtagelsestilfælde, der ikke kan gaa ind under de hidtil gældende Regler og Synspunkter. Man mener ikke dette saaledes, at Brandes's Virksomhed skulde vurderes højere end enkelte andre danske Forfattere, som siden vor frie Forfatnings Indførelse have faaet aarlige Hædersgaver eller Understøttelser; overhovedet kan man jo ikke ligefrem iaksere literære Fortjenester i Penge. Men der er noget ganske særegent ved Brandes's literære Stilling; det vil næppe være muligt at finde en Maalestok for den i tidligere Tilfælde; og den vil lige saa lidt kunne afgive en Maalestok for andres i Fremtiden. En Understøttelse til ham vil vanskeligt kunne blive noget Præcedens for senere Krav. Hans Betydning knytter sig til et vigtigt Vendepunkt i vort literære Liv; men det blev en Følge af Udviklingens Gang, at han selv kastedes ud af de her i Landet regelmæssige Spor, der ellers føre til Lønnede Stillinger. Efter hans literære Virksomheds Natur kan en Understøttelse til ham heller ikke betragtes som et Tillæg til en anden, nogenlunde tilstrækkelig Indtægt, som Tilfældet er med de sædvanlige Markpenge til Forfattere eller Kunstnere. Skal Understøttelsen sætte ham i Stand til roligt og dybtgaaende Arbejde, maa han i den have sit væsentlige økonomiske Grundlag, saaledes som en narkundig Videnskabsdyrker med Bæstedenhed kan kræve det, altsaa omtrent stilles lige med en Universitetslærer.

Nogle af dem, der have underskrevet Andragendet, bemærke særlig, at skønt de ikke kunne tiltræde forskellige af de i det foregaaende indeholdte Betragtninger, ligesom der ved Bedømmelsen af Dr. G. Brandes's Virksomhed for dem gives Synspunkter af nok saa stor Betydning som de her fremhævede, maa de dog slutte sig til selve det fremsatte Andragende. Naar en Mand som Dr. Brandes i en lang Aarrække har sat ualmindelige Evner og en utvivlsom personlig Overbevisning ind paa sin Virksomhed i Literaturen, og naar denne efter saa mange Forfatters Vidnesbyrd har haft en vidtrækkende Indflydelse baade ved at vække og udvikle og ved at ægge modsatte Retninger til nyt Arbejde, saa forekommer det dem smaaligt, at gaa i Rette med de Mangler, som man finder hos ham, eller hvad der har kunnet støde i hans literære Dyrken, saa snart Spørgsmaalet bliver om Statens Ret og Pligt til at yde ethvert alvorligt og betydningsfuldt Arbejde af denne Art sin Anerkendelse. Naar man derfor nu henvender sig til Lovgivningsmagten med et Andragende som ovenstaaende, auser de det som deres Pligt at slutte sig hertil og at udtale det levende Ønske, at det maatte kunne lykkes paa en værdig Maade at føre denne Sag igennem.

Et lignende Andragende er tilstillet Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Da der ikke foreligger Svar fra Ministeren, gør Udvalget ingen Indstilling.

23. Fra Beboere i Brigsted Sogn om Drettelse af en Postekspedition ved Braaskov Station, og at de maa faa deres Post derfra i Stedet for fra Varrit. (Indbragt den 25de Oktober 1890 af Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds, Bertelsen.)

Andragerne anføre som Grund til den ønskede Forandring, at de derved kunde faa deres Post tidligere end nu, og at Braaskov Station beryttes hyppigst af dem baade med Henhyn til Rejser og Fragtforsendelser. De andrage derfor om, at Rigsdagen vil støtte et berom til Ministeriet indgivet Andragende.

Da der intet Svar foreligger fra Ministeren, gør Udvalget allerede af den Grund ingen Indstilling.

24. Fra Bestyrelsen for Grindsted Mergelbane om Udsættelse af det første Afdrag paa Laanet af Statskassen. (Indbragt den 28de Oktober 1890 af Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds, Rasmussen.)